

مقایسه تطبیقی قراردادهای همسان طرح و ساخت در نظام فنی اجرایی کشور

مسلم دارابی

دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی و مدیریت ساخت

C.E_Moslem_Darabi@yahoo.com

اقبال شاکری

استادیار دانشکده عمران و محیط زیست دانشگاه صنعتی امیر کبیر

eshakeri@aut.ac.ir.com

واژگان کلیدی :

ضوابط اجرایی، قرارداد همسان، طرح و ساخت صنعتی (EPC¹)، طرح و ساخت غیر صنعتی (DB²)

چکیده:

بدنبال فراگیر شدن بکارگیری سیستم های نوین ساخت، همچون EPC و DB، سازمانها و نهادهای بسیاری در گوشه و کنار جهان اقدام به تهیه قراردادهای همسان (شرایط عمومی و خصوصی قرارداد) کرده اند. قراردادهایی که در واقع چهارچوبی استاندارد برای تخصیص مسئولیت ها و ریسک های پروژه ها در اختیار پیمانکار و کارفرمایان پروژه ها قرار میدهد. بدنبال این رویکرد در بازار ساخت جهانی، که کشور ما نیز از آن مستثنا نمیباشد، سازمان مدیریت و برنامه ریزی ج.ا. ایران نیز بخشنامه هایی جهت بکارگیری کارفرمایان و پیمانکاران پروژه های طرح و ساخت (صنعتی و غیر صنعتی) منتشر کرد. با این وجود، و با گذشت سالها، بنظر میرسد کارفرمایان و پیمانکاران بسیاری وجود دارند که در بکارگیری بخشنامه های داخلی کشور در پروژه های طرح و ساخت با مشکلاتی مواجه میگردند؛ مشکلاتی که میتوان آنها را ناشی از عواملی چون ابهامات موجود در ضوابط و شرایط قراردادی هر یک از بخشنامه ها، عدم بکارگیری واژگانی یکسان در بخشنامه ها، عدم تناسب مناسب بخشنامه ها با اصول حاکم بر پروژه های طرح و ساخت صنعتی و غیر صنعتی، عدم آشنایی کارفرمایان و پیمانکاران با روش صحیح تنظیم قراردادها، عدم شناخت صحیح از مفاد و مفاهیم شرایط قراردادی، و ... دانست.